

SOLI DEO GLORIA

Solas

4. mimoriadne číslo

marec 2015

Stvorenie a súčasná veda

konferencia, Žilina
31. 8. – 2. 9. 2012

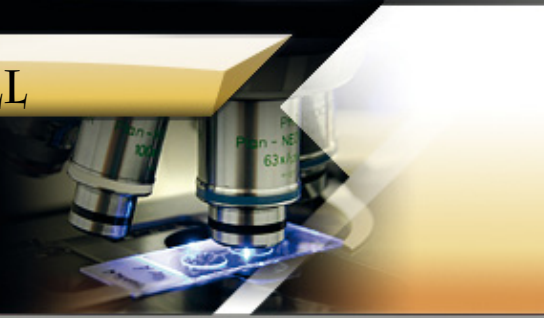

Ja som učinil zem a stvoril som človeka na nej;
ja, moje ruky rozťahli nebesia...

Izaiáš 45:12

PHILIP BELL

hlavný rečník
konferencie

*Areál Žilinskej univerzity v Žiline
miesto konania konferencie*

*Nebesia rozprávajú slávu silného Boha
a dielo jeho rúk oznamuje obloha.
Deň dňu hovorí slovo,
a noc noci povedá známosť.
Nieto reči ani nieto slov,
aby nebolo čuť ich hlasu.
Ich správa vyšla na celú zem
a ich mluva až na koniec okruhu sveta...*

Žalm 19:2-5

*Keď vidím tvoje nebesia, dielo tvojich prstov,
mesiac a hviezdy, ktoré si postavil,
myslím si: Čo je smrteľný človek, že pamätáš na neho,
a syn človeka, že ho navštevuješ!*

Žalm 8:4-5

obsah

Stvorenie a súčasná veda, Žilina 2012	2
Úvod ku konferencii	4
Evolúcia alebo vzkriesenie	8
Interview pre časopis Idea	14
Džungľa vzniku života	19
Desať otázok a odpovedí na tému: Evolúcia a Boh	23

Občianske združenia SOLAS a TEMELIOS

usporiadali v dňoch 31. 8. – 2. 9. 2012 v poradí už 3. ročník konferencie

STVORENIE A SÚČASNÁ VEDA

Žilina 2012

Miesto konania: Žilinská univerzita v Žiline – Veľký diel, budova AF – Aula 3.

Pozvaný hlavný rečník konferencie: **B.Sc. Philip Bell**, výkonný riaditeľ CMI (Creation Ministries International) pre Veľkú Britániu a Európu.

Jeho stručný profil:

Philip študoval biológiu a geológiu na univerzite vo Wales (University of Wales, Swansea) a získal titul bakalár (B.Sc.) s vyznamenaním v zoológii. Následne pracoval 9 rokov vo výskume – venoval sa testovaniu chemosenzitivity v klinickom výskume rakoviny. V tejto oblasti publikoval 8 vedeckých článkov a prednášal na vedeckých konferenciách. Bol aj aktívnym členom postgraduálnej školy medicíny (Postgraduate School of Medicine) na univerzite v Bath (Bath University) v Anglicku. Na Exeter University získal postgraduálnym štúdiom pedagogickú kvalifikáciu (PGCE), na strednej škole učil 11 až 18-ročných študentov.

Philip uveril v Pána Ježiša Krista ešte ako dieťa a vyrástol v kresťanskej rodine, v ktorej sa prijímali pravdy Písma od prvého verša až po posledný. Neskôr ako nást-ročný (tinedžer) však vo svojej viere robil kompromisy kvôli sekulárnemu pohľadu v otázke pôvodu vesmíru a života. Počas štúdia na vysokej škole odmietol evolúciu a dlhé veky miliónov rokov ako z biblických, tak aj z vedeckých dôvodov. Bibliu dnes prijíma ako neomylné Božie slovo, ktoré je pravdivé aj v historických a vedeckých otázkach a ktorému môžeme plne dôverovať. Philip je ženatý a má 5 detí.

Na konferencii odzneli nasledovné prednášky:

1. Úvod: Veda a viera (Peter Vajda)
2. Katastrofizmus a Biblia: Dôkazy v horninách (Philip Bell)
3. Tisíce, nie miliardy rokov: Neprehliadnuteľné dôkazy (Philip Bell)
4. Čo ak by Darwin vedel to, čo vieme my dnes? (Philip Bell)
5. Predkovia človeka: Ľudský druh alebo iný druh? (Philip Bell)
6. Teistická evolúcia? Biblická kritika (Philip Bell)
7. Katastrofická globálna tektonika a potopa (Peter Vajda)
8. Evolúcia alebo vzkriesenie? (Ján Šichula)

Na stránkach mimoriadnych čísiel časopisu *Solas* postupne uverejníme textový prepis týchto prednášok v skrátenej verzii. Audiozáznamy prednášok sú umiestnené na web stránke združenia (www.solas.sk, v priečinku: konferencie, alebo pozri priamo na adrese <http://www.solas.sk/konferencie>).

V tomto čísle publikujeme prepis nasledovných prednášok: 1. Úvod: Veda a viera (Peter Vajda), 8. Evolúcia alebo vzkriesenie? (Ján Šichula).

Lebo On povedal, a stalo sa; On rozkázal, a postavilo sa

Žalm 33:9

Organizačný a programový výbor konferencie

Úvod ku konferencii: Stvorenie a súčasná veda, Žilina 2012

Žijeme v ére moderného vedeckého poznania. Ako kresťania vyznávame biblickú vieru. To, čo v Biblii čítame, máme za absolútnu pravdu, ktorá k nám prišla ako Božie zjavenie. Ale často máme pocit, že je konflikt medzi tým, čo predkladá moderné vedecké poznanie s tvrdeniami Písma. Mávame problém si to nejako usporiadať, zladať. Niekedy sa ľudia snažia biblické tvrdenia a tvrdenia modernej vedy, týkajúce sa pôvodu vesmíru a pôvodu života, zharmonizovať, inokedy sa vynárajú otázky, ktoré často zostávajú nezodpovedané. Na tejto konferencii by sme sa opäť chceli pokúsiť dať odpoveď na niektoré z nich.

Keď budeme hovoriť o vede a o viere, tak predovšetkým majme na pamäti, čo veda je. Veda je skúmanie a pozorovanie materiálneho sveta, ktorý nás obklopuje, pomocou vedeckých metód a vedeckých prostriedkov. To znamená, že hovoríme o pozorovaní, o meraní a o pokusoch, o experimentoch. Na základe týchto pozorovaní a meraní, alebo pokusov, formulujeme zákony, zákonitosti, vzťahy, alebo teórie. Snažíme sa zovšeobecniť to, čo pozorujeme a vytvárame ucelený systém tvrdení o tom, ako funguje materiálny svet okolo nás. Takýto systematizovaný súhrn tvrdení a vedomostí alebo teórií potom tvorí poznanie o svete a hovoríme o ňom, že to je veda alebo vedecké poznanie. Podčiarkujem, že pritom ide o také tvrdenia a také teórie, ktoré sa

dajú empiricky overiť, dajú sa dokázať vedeckými metódami.

To, čo si ľudia veľmi často neuvedomujú, a čo my vždy na týchto konferenciách veľmi silno podčiarkujeme, je, že musíme rozlíšiť, že existujú dva druhy vedy. Prečo je to potrebné povedať? Existuje empirická (operatívna) veda a existujú vedy o pôvode a histórii vesmíru a života (paleo-vedy). Empirická veda je, poviem v úvodzovkách, pozitívna, skutočná, poriadna veda. Hovorím to preto, lebo sa zaoberá javmi a poznatkami, ktoré sú overiteľné a ktoré sú dokázateľné. Keď niekto sformuluje teóriu na základe meraní a pozorovaní, tak ktokoľvek iný to môže opätovne premerať, môže to znovu pozorovať a môže overiť, že príslušná teória tak, ako bola sformulovaná, platí v prírode, či pravdivo popisuje prírodné zákony a zákonitosti. Ale to sa dá iba u dejov alebo procesov a javov, ktoré sú opakovateľné a prebiehajú v súčasnosti. Typickým príkladom je zemská príťažlivosť. Viem, že keď pustím tento mikrofón z ruky, tak padne na zem. Vieme určiť zrýchlenie s akým sa bude pohybovať smerom k zemi. Ten istý pokus môže zopakovať potom ktokoľvek z tejto miestnosti a môže urobiť to isté meranie. Keď tento jav, že predmety padajú k zemi, popíšeme nejakou zákonitosťou, napríklad známym vzorcom Newtonovho zákona, tak tento vzorec je platný vždy, keď meraním potvrdíme, že stále platí. Empiricky

teda dokážeme skúmať len prítomnosť, prípadne nedávnu minulosť, z ktorej existujú hodnoverné záznamy meraní či pozorovaní.

Ale existujú aj javy a deje, ku ktorým sa veda snaží vyjadriť, ktoré sa týkajú dávnej minulosti alebo pôvodu. Dávna minulosť nie je dostupná empirickým meraniam či pozorovaniam. Ani žiaden pokus sa nedá urobiť v čase plynúcom smerom dozadu. Počiatok (vznik) materiálneho sveta či života je jedinečný a neopakovateľný jav/dej, ktorý nie je dostupný empirickému pozorovaniu. Čiže nevieme empiricky overiť minulosť našej planéty alebo vesmíru a už vôbec nie jej pôvod. Rovnako to platí o pôvode života. Neboli sme pri tom, keď život vznikol, aby sme tento vznik pozorovali, či empiricky skúmali. Akákoľvek „vedecká“ „teória“ vzniku vesmíru a života zostane vždy len *neoveriteľnou hypotézou*, neverifikovateľnou ľudskou predstavou, ktorá sa v konečnej miere prijíma vierou, napriek tomu, že bola zostavená čiastočne na základe „vedeckých metód“, a to konkrétne metód, s ktorými môžu operovať paleo-vedy: dedukcia najlepšieho možného vysvetlenia na základe poznatkov o prírodných javoch a dejoch známych v súčasnosti, extrapolácia dozadu v čase, modelovanie dopredu v čase na základe (vierou) prijatých predpokladov o počiatočných podmienkach.

Rozdiel medzi empiriou a medzi vedeckými metódami, ktoré majú k dispozícii paleo-vedy, je zásadný, je priepastný. Empiricky nedokážeme skúmať ani pôvod sveta a života, ani ich históriu v dávnej minulosti. Paleo-vedy nemajú k dispozícii empirické metódy skúma-

nia. Majú k dispozícii len rekonštrukciu dejov dávnej minulosti. Táto rekonštrukcia sa robí na základe poznania prírodných javov a procesov, ktoré sme spoznali a preskúmali v súčasnosti (za posledných pár desaťročí). Teda zavedza sa predpoklad, že rovnaké deje a procesy, ako ich poznáme dnes, fungovali aj v minulosti. Predpokladáme, že účinky a rýchlosti príslušných dejov boli rovnaké. Takýto predpoklad je však empiricky (vedecky) neoveriteľný a neodôvodniteľný. Navyše má ďalekosiahle prírodovedné i teologické dôsledky. Ak takýto predpoklad zavedieme napríklad pri skúmaní geologickej minulosti našej planéty, v podobe predpokladu o rýchlostiach erózie a sedimentácie v spojení s rozsahom a magnitúdou záplav a povodní, potom je biblická potopa za dní Noacha a jej geologické účinky (stovky až tisícky metrov globálnych sedimentárnych vrstiev a temer celý fosílny záznam v nich zachovaný) automaticky vylúčená ako nereálna a „vedecky“ neprípustná aj v prípade, že k nej naozaj došlo v histórii našej planéty, a že skutočne vytvorila geologický stĺpec a fosílny záznam. Celé sa to láme na prijatom predpoklade. Tento predpoklad je, opakujem, empiricky neoveriteľný – prijíma sa vierou, ktorá má svoj zdroj vo vopred prijatom svetonázore (napríklad ateistickom).

Pri skúmaní pôvodu či počiatku pomocou modelovania dopredu v čase je situácia veľmi podobná. Najprv si zvolíme nejaké počiatočné podmienky, na ich základe modelujeme priebeh prírodných procesov na základe prírodných zákonov a procesov známych v súčasnosti, a keď namodelujeme výsledok,

ktorý dnes pozorujeme, tak povieme, že sa to stalo v minulosti presne tak, ako sme to namodelovali. No, ale to má háčik. Prvá vec je, že sme si ľubovoľne zvolili počiatočné podmienky, a nikto nezaručí, že boli v realite také, aké sme si pre modelovanie zvolili. Druhá vec je, že pri obrátených úlohách v prírodných vedách existuje nejednoznačnosť riešenia problému, alebo úlohy. To znamená, ak modelovaním nájdem riešenie, ktoré na konci predpokladaných procesov dáva súčasný stav, stále je to len jedno z možných riešení. Nemáme žiadnu záruku, že takto to naozaj prebehlo. Rekonštrukcia dejinných procesov v prírode a rekonštrukcia pôvodu (počiatku) systémov, či to je chémia, biológia, fyzika, teda otázky: „Ako vznikol

vesmír?“, „Ako vznikol život?“ je špekulatívna. Takáto rekonštrukcia je vždy špekulatívna, lebo musí okrem empirie pracovať aj s empiricky neoveriteľnými predpokladmi. Pritom empiricky vieme skúmať len výsledky dejov, ktoré v minulosti prebehli – nie samotné deje, lebo deje sa udiali v dávnej minulosti. Urobené predpoklady sa prijímajú vierou. Nič lepšie veda nedokáže urobiť, keď skúma pôvod a históriu života, planéty, vesmíru. Tým pádom to potom ale je zmes svetonázorového, alebo náboženského presvedčenia a empirickej vedy. Čiže už to nie je čistá empiria. A preto paleoveda principiálne nedokáže predložiť absolútne neomylné, absolútne pravdivé poznanie o pôvode. Paleo-vedy predkladajú „teórie“ (hypotézy), ktoré

sú empiricky neoveriteľné a nedokážu dať zaručene pravdivé poznanie. Preto, chtiac či nechtiac, majú v sebe metafyzickú, filozofickú, ideologickú, či náboženskú zložku. Toto je to, čo by som chcel veľmi podčiarknuť.

Pritom ale existuje jedna bytosť, ktorá má empirické poznanie o pôvode a histórii sveta a života. Je to večný Boh. On nie len že má toto dokonalé empirické poznanie o pôvode vesmíru, o pôvode života, pretože bol očitým svedkom počiatku a pôvodu, on tie veci učinil, pretože je Stvoriteľ. On nám toto poznanie o pôvode vesmíru a života a o ich histórii odovzdal cez hodnoverný záznam – cez Sväté Písmo. Božie slovo je pravdivé a neomylné.

Aj v oblasti prírodných vied, čo sa týka pôvodu vesmíru, pôvodu našej planéty, pôvodu života, sme odkázaní na Božie zjavenie. Môžeme sa usilovať a namáhať, koľko chceme, nemôžeme vyskúmať, ako to bolo na počiatku. Ale Boh vo svojom slove hovorí, ako to bolo na počiatku. Keď Boh hovorí, ako to bolo na počiatku a sám sebe vydáva svedectvo, že je pravdivý, že jeho slovo je áno a amen, že on nemôže oklamať, že je neomylný a má všetko poznanie a všetku moc, tak potom aký zmysel dáva, keď sa človek snaží tvrdiť niečo iné o tom, ako to bolo na počiatku, ako vznikol vesmír, ako vznikol život? Keď najvyššie ľudské poznanie k tomu nemá nástroje preto, že empiricky počiatok nedokážeme skúmať. Toto je to, čo chceme predložiť ako to najpodstatnejšie na týchto konferenciách. Samozrejme pokúsime sa aj detailnejšie dať odpovede na vedeckú stránku týchto vecí, pokiaľ len a pokiaľ až to

empíria umožňuje. Budeme hľadať aj užitočné súvislosti medzi súčasným vedeckým poznaním a Božím zjavením, Božím slovom.

Vždy majme na pamäti, že Boh oznámil, ako veci začali, ako boli stvorené a ako bolo všetko od samého počiatku. Takže vzťah vedy a viery sa dá zhrnúť nasledovne: Empirická (operatívna) veda nie je v rozpore s Božím slovom. V rozpore s Božím slovom je veda o pôvode a dejinnom vývoji vesmíru a života (paleo-vedy), ktorá je postavená na vierou prijatých ateistických predpokladoch. Poznanie prameniace z tohto prístupu nie je striktné vedecké, má metafyzický či náboženský prvok (rozmer).

Paleo-vedy sa dajú robiť aj na základe vierou prijatých biblických východiskových predpokladov: Existencia Boha Stvoriteľa, existencia Božích zvrchovaných mocenských zásahov do chodu prírodných zákonov. To je kreačný, či kreacionistický prístup k otázke o pôvode vesmíru a života.

Záverom, ak niekto povie, že evolučná teória je vedecká, na to mu odpoviem, že je to len náboženské presvedčenie preto, lebo sa dokonca ani len neklasifikuje ako vedecká teória, nespĺňa kritériá na vedeckú teóriu – nie je empiricky overiteľná. V prednáškach, ktoré na tejto konferencii odznejú, tieto tvrdenia rozmeníme na drobné, budeme viac hovoriť o vzniku a histórii našej planéty, o vzniku života a jeho histórii, a ako to všetko súvisí s Božím zjavením, s Písmom, a s našou vierou v evanjelium a v Pána Ježiša Krista.

RNDr. Peter Vajda, Ph.D.

Ján Šichula:

Evolúcia alebo vzkriesenie

V prednáške budeme hovoriť o tom, ako veriaci v druhý príchod Ježiša Krista očakáva vyložene nadprirodzené a katastrofické udalosti, a nie evolučné procesy trvajúce milióny rokov.

Keď prechádzame touto témou, tak majme pred očami to, čo môžeme nazvať „tri piliere kresťanskej viery“. Nehovorím, že nasledovné *tri piliere* vyčerpávajú celú kresťanskú vieru. Písmo je kniha obrovského množstva tém a výpovedí mnohotisícročnej histórie o podivuhodných divoch Božieho Syna.

Tieto piliere sú ale kľúčové v tom, že poukazujú na to, čo v prvom rade určuje kresťanskú vieru. Sú to nasledovné piliere: I. Stvorenie, II. Vykúpenie a III. Vzkriesenie.

I. Boh je Stvoriteľ – a o tom je aj celá táto konferencia. Svet, v ktorom žijeme, je stvorený svet a nevznikol evolúciou, nevznikol cez náhodné, prírodné procesy. V stvorení nachádzame plán, podľa ktorého Boh koná.

Nielen v knihe Genezis, ale opakované v celom Písme, si Boh nárokuje, že on je ten, ktorý všetko stvoril. Vyplýva to priamo z jeho spôsobu konania, z jeho charakteru, z jeho plánu, z jeho rozhodnutia ukázať, že je všemohúci, že je mocný, že chce mať taký vesmír, v ktorom sa bude odrážať jeho stvoriteľská múdrosť a v ktorom bude on sám oslávený: „Ja som učinil zem a stvoril som človeka na nej; ja, moje ruky roztiahli nebesia, a veľím všetkému ich vojsku.“ (Izaiáš 45:12). Preto je to vždy hriech

a je to vážna vec a vážne zlo, kedykoľvek by ktorékoľvek učenie uberalo z Božej pravdy o stvorení preto, lebo ide o slávu a charakter samotného večného Boha. Boh musí byť vždy v strede všetkého a my, ľudia, sa máme v úcte pred ním skláňať a poznávať, kto on je.

II. Vykúpenie. Existuje Boží plán vykúpenia, plán záchrany hriešneho človeka. Plán vykúpenia súvisí s osobou Ježiša Krista, je založený na Božej milosti a pre jednotlivého človeka je sprostredkovaný vierou v Pána Ježiša Krista. Na základe tohto plánu mnohí ľudia zažijú obrátenie, znovuzrodenie, dostávajú nový život a prijímajú Svätého Ducha.

Otázka vykúpenia nás privádza k samotnému jadru evanjelia: „*A oznamujem vám, bratia, evanjelium, ktoré som vám zvestoval, ktoré ste aj prijali, v ktorom aj stojíte, skrze ktoré i spasení bývate, ak držíte v pamäti, akým slovom a v akom zmysle som vám ho zvestoval, iba ak by ste boli nadarmo uverili. Lebo medzi prvým som vám vydal, čo som aj prijal, že Kristus zomrel za naše hriechy podľa písem a že bol pochovaný a že v tretí deň vstal z mŕtvych podľa písem*“ (1. Korintským 15:1-4).

Toto je jadro evanjelia Ježiša Krista a celej kresťanskej viery. Boží Syn sa stal

človekom. K vykúpeniu došlo. Kristus preliť svoju krv, zomrel v tele a v tele zomrel preto, aby Adamovo potomstvo vykúpil z hriechu, zo smrti duchovnej i telesnej.

III. Tretím pilierom kresťanstva je vzkriesenie, ktoré je hlavnou témou dnešnej prednášky. Ježiš Kristus položil svoj život, ale potom bol po troch dňoch vzkriesený. Ten istý Ježiš Kristus, ktorý zomrel na kríži a ktorý preliť svoju krv, aj vstal z mŕtvych a žije: „*No, ale Kristus vstal z mŕtvych, prvotina tých, ktorí zosnuli.*“ (1. Korintským 15:20).

Vzkriesenie je natoľko dôležitou súčasťou kresťanskej viery, že ak by sme vzkriesenie odmietli, tak strácame evanjelium a vlastne strácame celé kresťanstvo – a práve tento fakt zdôrazňuje celá pätnásta kapitola prvého listu Korintským.

Vyššie opísané tri piliere spolu držia kresťanskú vieru, a keď ktorýmkoľvek z nich pohneme, zrúti sa celá kresťanská viera.

Postavme teraz evolučné učenie k týmto trom pilierom kresťanstva. Pri prvých dvoch pilieroch v tejto chvíli jednoducho len skonštatujeme, že tvrdenia evolúcie stoja v totálnom konflikte s biblickým učením o spasení a s biblickým učením o vykúpení. V ďalšom si položíme otázku: Je evolúcia v súlade s biblickým učením o vzkriesení? Naše preskúmanie tejto otázky začneme pohľadom na to, akú budúcnosť človeku predpovedá evolúcia.

Odpoveď evolúcie na budúcnosť človeka sa dá vystihnúť takto:

Odpoveď evolúcie je vždy krutá správa, lebo človek ako jednotlivec

v evolučnom učení nemá žiadnu budúcnosť. Zomrie, uložia ho do hrobu a to je jeho koniec. Ale ľudský druh existuje ďalej a evolúcia v ňom prebieha ďalej. Evolučne by sa mal vyvíjať a prispôbovať sa novým životným podmienkam. To jediné, čo človek môže podľa evolučných predstáv očakávať, je, že evolúcia bude ďalej pokračovať s nepredvídateľným výsledkom.

Áká je biblická odpoveď na budúcnosť človeka?

Biblická odpoveď súvisí s prázdny hrobom, do ktorého bol uložený Ježiš Kristus po svojom ukrižovaní a smrti. Súvisí s tým, že Pán Ježiš bol vzkriesený a žije, ako o tom hovorí evanjelium, napr. už spomínaná pätnásta kapitola prvého listu Korintským. Teda nie len, že určite zomrel, ale aj vstal z mŕtvych.

V histórii vesmíru zatiaľ jediný raz nastalo vzkriesenie do nového tela. Vzkriesenie Ježiša Krista nebolo oživenie naspäť do adamovského tela, ako to bolo v prípade Lazara (Ján 11), ale Písmo opakovane zdôrazňuje, že to už bolo vzkriesenie do nového neporušiteľného, dokonalého, večného, nezlikvidovateľného tela, ktoré Pán Ježiš Kristus dostal už ako človek budúceho veku. Vstal premenený do novej, večnej podoby, ktorá čaká na spasených ľudí. Vzkriesenie Ježiša Krista takto predstavuje v Biblii istý vzor, ktorý poukazuje na to, čo v budúcnosti čaká každého znovuzrodeného kresťana.

Verš 1. Korintským 15:48 hovorí: „*Aký bol ten zemský, takí aj všetci zemskí.*“ Čiže podľa tela teraz všetci na tejto zemi sme to, čo môžeme nazvať adamovský typ človeka. Z biblického po-

hľadu je reč o rasách, ako s nimi operuje moderná antropológia, v skutočnosti zbytočná a neraz i zavádzajúca, lebo je cudzia tomu, čo o človeku hovorí Písmo. Biblická kategória človeka je: Všetci sme ako Adam.

Všetci sme ľudia adamovského typu: Máme ten istý typ tela – také, aké mal Adam s Evou. Ale už existuje jeden nebeský človek, ktorý už má večné, neporušiteľné telo a ten je nazvaný posledný Adam, nebeský človek – Ježiš Kristus, a takí budú po vzkriesení aj všetci veriaci v neho. V Písme čítame, že príde deň, keď Pán Ježiš „premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu jeho slávy...“ – a to urobí svojou mocou, ktorou si podriadi všetky veci: „... podľa pôsobenia, ktorým si môže aj podriaďiť všetky veci“ (Filipským 3:21).

Aby sme ďalej demonštrovali rozdiel medzi evolúciou a kresťanstvom, kladieme si nasledovnú otázku: „Ako dlho trval u Pána Ježiša prechod zo starého tela do nového?“ Trúfne si niekto dať odpoveď? Odpoveď odvodíme z toho, ako chápeme jeho pobyt v hrobe. Môžeme predpokladať, že to bolo približne od jedného a pol dňa až po celé tri dni. Tri dni by boli horný limit, počas ktorého bol Pán Ježiš pochovaný v hrobe. A maximálne toľko aj mohol trvať prechod zo starého tela do nového. To je historicky holý biblický fakt. V tomto nás biblické dáta inde nepustia. Nulový priestor pre milióny rokov, pre modifikácie, pre dedičné odchýlky, pre prirodzený výber. Navyše, aj horný limit uvádzame preto, lebo ho odvodzujeme len z toho, koľko dní uvádza Písmo, že bol v hrobe, ale je zjavné, že vzkriesenie nastalo aj tak až v tú poslednú noc. Takže čas premene-

nia tela bol aj tak určite výrazne kratší než tri dni.

Biblicky to môžeme ešte viac spresniť. Pýtame sa: „Keď Kristus je prvotina vzkriesených (1. Korintským 15:20 a 23), ako to bude potom pri vzkriesení s nami?“ Alebo: „Ako dlho potrvá zrealizovanie diela vzkriesenia a premeny kresťanov do nového tela?“ „Máme na to biblickú odpoveď?“ Odpoveď Písma je stručná, jasná a jednoznačná: „*Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby.*“ (1. Korintským 15:51) a pokračuje veršom 52: „*Lebo zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení.*“ K premene, ku vzkrieseniu do nových tiel dôjde razom, v okamihu. Žiadne milióny rokov! Keďže vzkriesenie kresťanov je v Písmach ukotvené vo vzkriesení Pána Ježiša ako v prvotnom vzore, je rozumné predpokladať, že rovnako tak bol vzkriesený aj Pán Ježiš Kristus – v okamihu, v jednom momente.

Pýtame sa ďalej: „Vzkriesenie bude niečo ako prirodzený výber?“ Uviedli sme už, že vzkriesenie nebude trvať milióny rokov, ale: „Ako sa uskutoční, aký bude mať priebeh?“ A položíme si ďalšiu otázku: „Ak mám zomrieť a potom znovu vstať, aká nepredstaviteľná moc a múdrosť je na to potrebná?“

Skúsme sa nad tým hlbšie zamyslieť. Príde raz deň môjho odchodu z tohto sveta, kedy ma položia do hrobu, ale Písmo hovorí, že raz vstanem z mŕtvych. Nie ako iný jedinec, ale ja konkrétne vstanem a môj jedinečný život bude pokračovať. Nebude zrušený, zavrnutý, zlikvidovaný, vynulovaný, moje ja bude pokračovať v mojom novom

tele ďalej. Boh uchová všetko, čím som ja a čo ma určuje ako unikátnu ľudskú bytosť. V tejto úvahe sme sa dostali na samú hranicu pochopenia toho, že Boh je všemohúci. Lebo vytvoriť hmotu je zázrak, ale človek je viac než hmota samotná. A potom vzkriesiť jednotlivca do nového tela tak, aby bola zachovaná kontinuita jeho ľudského ja, je rovnako veľký zázrak. Skúsme byť vzkriesením fascinovaní. Žasíme nad vzkriesením. Je to dôležitá skutočnosť pre život kresťana a k tomu nesmierne motivačná.

Čo sa stane s piliermi kresťanstva, ak ich integrujeme (zjednotíme) s evolúciou? Na túto otázku sa pozrieme práve cez posledný pilier – pilier vzkriesenia.

Ak viera v stvorenie celého sveta a všetkého, čo sa v ňom objavilo v šiestich obyčajných dňoch, je priveľké sústo, čo potom urobíme s vierou v to, že v okamžiku budú naraz vzkriesené a premenené nespočítateľné zástupy ľudí, a to tých, ktorí dávno ležia v hrobch, ako aj tých, ktorí sa dožijú druhého príchodu Krista?

Z pohľadu evolúcie sa musíme pýtať: „Prečo by sme vôbec mali očakávať budúci život v tele bez umierania a zápasu o prežitie, keď podľa evolúcie celé miliardy rokov boli práve tieto faktory hybnou silou pokroku a dali nám súčasný svet? Aký máme dôvod uvažovať, že budúci svet bude fungovať inak a že pre pokrok a existenciu človeka i všetkých tvorov nebude potrebná smrť a utrpenie?“

Alebo inak: Prečo veriť na vzkriesenie v okamžiku, keď evolučná technológia je spôsob kreovania sveta nanajvyšš dostoyný nekonečne múdre mu trojedinému Bohu, ako sa vyjadril istý zástanca teistickej evolúcie na Slovensku?

Chápeme, k akým závažným dôsledkom vedie takéto tvrdenie? Ide o to, že ak by skutočne platilo, že evolúcia je ten nanajvyšš dostoyný spôsob kreovania sveta hodný Boha, tak čo sa potom stane so vzkriesením v okamihu?

Celé to totiž vo svojich dôsledkoch privedie až do takého bodu, žeby sa na koniec musel zmeniť Boh, lebo Boh na konci histórie by mal byť iný než ten Boh, ktorý tu mal byť celých 15 miliárd rokov (pre účely diskusie teraz na chvíľu pripustíme evolučnú časovú škálu) a pred tým ešte celú večnosť, a Písmo pritom o ňom hovorí, že sa nemení, že je rovnaký včera, dnes a zajtra (Židom 13:8).

Za každou snahou integrovať (zlúčiť) Písmo s evolúciou je nakoniec zmena prístupu k Písmu. Existuje aj taký prístup k Písmu – a niektorí kresťania ho vyznávajú – ktorý hovorí, že z textu to naozaj vyzerá na nadprirodzené stvorenie v rozsahu šiestich obyčajných dní, ale dnes už vďaka modernej vede vieme, že v realite to tak nebolo a Boh v skutočnosti tvoril metódou evolúcie.

Ak by už Boh skutočne bol dal takýto precedens, že texty môžu navodzovať dojem náhleho, nadprirodzeného, či katastrofického konania, a pritom v skutočnosti to bolo úplne inak, či potom nie je správne uplatniť túto istú schému aj na zostávajúce udalosti, ktoré sa ešte nenaplnili?

A vôbec: Keď Boh bol spokojný s evolúciou ako metódou stvorenia prvej Zeme, či nie je potom rozumné očakávať, že s ňou bude spokojný aj pri vytvorení novej Zeme? A čo sa týka človeka, nedáva potom zmysel namiesto očakávania vzkriesenia v jednom okam-

žiku očakávať skôr postupný vývoj ľudského druhu smerom k dokonalejším a vyšším formám? To sú tie otázky, na ktorých sa to rozhoduje a na ktorých sa vôbec láme to, v akého Krista a v aké spasenie veríme.

Pritom Písmo jednoznačne opisuje príchod nového neba a novej Zeme v kategóriách korešpondujúcich s realitou vzkriesenia tela. Príchod novej Zeme a nového neba je v Písmach opísaný ako náhly a katastrofický, a nie ako pomalý a pozvoľný vývoj. Právom je takto záver terajšieho veku prirovnaný k udalostiam potopy, keď Boží syn hovorí, že to bude „ako bolo za dní Noeho“ (napr. Lukáš 17:26).

Nemusíme nutne do posledných detailov poznať udalosti posledných dní, ale s istotou môžeme rozoznať, že biblický jazyk opisujúci Kristov návrat je krížom cez celé Písmo náhly a katastrofický: Syn človeka sa ako blesk ukáže z neba, posadí sa na tróne, zhromaždené budú pred neho všetky národy, všetko sa rozplynie v ohni atď. A potom: „*A videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem boli pominuli... A ten, ktorý sedel na tróne, povedal: Hľa, činím všetko nové.*“ (Zjavenie 21:1+5; tiež 2. Korintským 5:17). Ako len bude tvoriť Pán toto nové nebo a novú Zem? Evolúciou alebo náhle? Je to úplne tá istá dilema ako so vzkriesením: „*Ale príde deň Pánov ako zlodej v noci, v ktorý pominú nebesia s rachotom, a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria.*“ (2. Petrov 3:10).

Raz som v aute cestoval s jedným teistickým evolucionistom a rýchlo sme sa dostali k debate o evolúcii. Vtedy

som sa ho opýtal, či verí vo vzkriesenie a v nové nebo a novú Zem? Odpovedal, že áno. A tak som sa ho opýtal, ako dôjde ku vzkrieseniu a ako príde budúci svet. Evolúciou alebo náhle? Nasledovalo len tiché myknutie plecami. Nechcel povedať, že evolúciou, lebo takú vieru už ani on nechcel vyznať.

Keď ako kresťan viem, že „*príde deň Pánov ako zlodej v noci, v ktorý pominú nebesia s rachotom, a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria*“, čo iné potom chcem od budúcnosti očakávať? Očakávam, že nový svet príde po ďalších miliardách rokov postupného vývoja? Ak áno, tak potom ja ako jednotlivec sa už toho nedožijem. Nuž, ale čo je to za budúcnosť a čo je to za nádej! V evolúcii sa tvrdí, že raz sa budú ľudia mať lepšie, ale tvoje ja už nie; teba dajú do hrobu; ty skončíš, keď zomrieš. Pre tvoje a moje ja evolúcia nemá žiadnu lepšiu budúcnosť.

Keď hovoríme o tom, že budúci svet už nebude plný mäsožravosti a krviprelievania, že sa v ňom nebude umierať a nebude plný hrobov, že v ňom nebudú katastrofy a prírodné nešťastia, ako ich máme okolo nás v terajšom svete, že v ňom bude harmónia a krása v celej prírode, ako o tom hovorí aj proroctvo v Izaiášovi: vlk bude hostom baránka a leopard bude ležať s kozľatom, teľa, levíča, kŕmny dobytok budú spolu a malý chlapec ich poženie (Izaiáš 11:6), tak si kladieme otázku: „Stane sa to evolúciou?“ Písmo jednoznačne hovorí, že nie, lebo to príde náhle, zrazu, katastroficky a Božím zázračným konaním!

Zastavme sa ešte v Skutkoch 17. Pavol bol dobre oboznámený s myslením

gréckych filozofov, ale čo im zvestuje? Vzkrieseného Krista a vzkriesenie z mŕtvych (verše 31-32). Nie živly sveta, nie prírodu, nie filozofiu.

Zvestuje im ďalej všetko to podstatné, čo učí Písmo. Zvestuje im, že nastane završenie vekov. Že bude príchod Pána Ježiša a že to bude katastrofický prechod do nového sveta, do novej Zeme, do nového neba. Oznamuje im, že raz príde deň súdu a že súd sa udeje cez vzkrieseného Božieho Syna, Pána Ježiša. A keď už hovoríme o budúcom dni súdu, pamätajte, že len tu v tomto živote máme možnosť uveriť v Pána Ježiša a prijať dar spasenia.

Apoštol Pavol jasne informuje, čo všetkých čaká v budúcnosti: „*a mám nádej v Bohu, ktorú aj títo sami očakávajú, totiž že bude vzkriesenie z mŕtvych, spravodlivých i nespravodlivých.*“ (Skutky 24:15). Všetkých nás čaká vzkriesenie a pritom: Jedni budú vzkriesení pre

trest a pre večné utrpenie, druhí budú vzkriesení pre večné blaho.

„*Ako je uložené ľuďom raz zomrieť, a potom súd*“ (Židom 9:27). Všetkých čaká vzkriesenie a všetkých čaká súd. Výsledkom súdu bude, že jedna časť ľudí pôjde do večného zatratenia a druhá do večného života. A ako je možné získať večný život v neporušiteľnej dokonalosti? Cez ľudské skutky, zásluhy a obrady to nie je možné.

Písmo oznamuje, že sme všetci zhrešili a nemáme Božiu slávu a pre naše neprávosti si nezaslúžime večný život. Dobrá správa je, že môžeme byť ospravedlnení, keď veríme v Krista. Môžeme byť zachránení, spasení milosťou skrze vieru v Krista, a títo ľudia a iba títo ľudia budú potom tí, ktorí vojdú do večného života. Odpustenie hriechov a záchrana je možná len preto, že niekto už zobral trest za naše hriechy. Verme v evanjelium a verme vo vzkriesenie.

„Lebo medzi prvým som vám vydal, čo som aj prijal, že Kristus zomrel za naše hriechy podľa písem a že bol pochovaný a že v tretí deň vstal z mŕtvych podľa písem“

1. Korintským 15:3-4

Text článku je redakčne skrátenej a upravený audiozáznam rovnomennej prednášky, ktorá odznela na 3. konferencii „Stvorenie a súčasná veda, Žilina 2012“. Spracované so súhlasom autora a autorizované.

Hospodinova je zem i jej náplň, okruh zeme i tí, ktorí bývajú na ňom; lebo on ho založil na moriach a postavil ho na riekach tak, aby stál.

Žalm 24:1-2

Interview pre časopis Idea

Idea: *Predstavujeme vám kresťanského vedca RNDr. Petra Vajdu, Ph.D., predsedu vedeckej rady Geofyzikálneho ústavu Slovenskej akadémie vied, ktorý v týchto dňoch prednášal na seminári v zbere SCEAV v Trinci.*

1. Idea: *Čo priviedlo tridsaťročného prírodovedecky vzdelaného ateistu, šťastného, spokojného človeka a športovca k zmene života, že začal veriť evanjeliu, t.j. radostnej zvesti o spasení v Pánovi Ježišovi Kristovi?*

Vyrástol som ako ateista. Ako dieťa a neskôr ako mladý človek som prežil pomerne príjemný, pekný a bohatý život. Darilo sa mi v škole, priateľstvá a vzťahy s ľuďmi ma obohacovali, vyskúšal som mnoho športov vrátane tých adrenalínovejších, páčila sa mi aj spoločenská zábava, tanec, večierky a posedenia, mal som možnosť cestovať, veľa voľného času som trávil v prírode, na horách a pri vode. Táto bohatosť života ma naplňovala a posilňovala moje sebavedomie, moje ego. V tom čase som bol pevne presvedčený, že existuje len príroda (hmota, energia, prírodné sily), že neexistuje Boh, a tento žitý život je všetko, čo existuje. Veril som, že po smrti už nie je nič, žiadna existencia, žiadna forma vedomia. Preto som veril, že život si treba naplno užiť, vášnivo z neho vydolovať pokiaľ možno čo najviac, lebo keď skončí, skončí definitívne. V tom čase som bol o sebe pevne presvedčený, že som dobrý človek, že som nikomu neublížil a že ma ľudia majú radi takého, aký som. Necítil som potrebu niečo meniť.

Avšak ako sa blížila tridsiatka, začal som osobne vnímať, že viaceré veci nie sú až tak úplne v poriadku. Vnímal som, že počas tých rokov mi nejako ochladlo a zatvrdlo srdce. Vnímal som aj to, že tam, kde je túžba po láske, často prichádza nevera, kde po dobre, prichádza zlo, kde po spravodlivosti, deje sa nepravosť. Začínal som to vidieť tak, že moje srdce a tento svet sú poznačené porušením. Nejako hlbšie som tomu nerozumel, ale už som to vnímal osobne. Tiež som vnímal to, že s tým mojím srdcom je to nevratný proces a nie je v mojej moci obmäkčiť ho. Práve v tomto čase sa mi dostala do rúk Biblia, prvý raz v živote. Začal som ju čítať, a už som nemohol prestať. To, čo som sa dočítal, dávalo výborný zmysel. Biblia hovorila o porušení, ktoré som už predtým vnímal sám u seba. Zarazilo ma, že som sa o tom nedozvedel nikde inde. Čím viac som čítal, tým viac rástlo moje presvedčenie, že to nemôže byť len ľudská múdrosť, ale niečo viac, úplná pravda, a teda Božie slovo. To ale malo dôsledok: Potom Boh existuje. Uveril som, že Písmo je Božie slovo a Boh existuje. Povedal som si, že ak má Biblia pravdu v diagnóze môjho srdca a tohto sveta, potom bude mať pravdu aj v ostatnom, čo tvrdí. A tak som nastúpil na cestu uverenia, že Boh dal riešenie v otázke hriechu – záchra-

nu. Bola to strastiplná cesta hľadania obrátenia. Dlho som nevedel osobne prijať dielo Pána Ježiša Krista. Zápisil som s prekážkami vlastnej pýchy, samospravodlivosti a spoliehania na seba samého, ako aj s pochybnosťami a žiadosťami svojho tela a volaním tohto sveta. Po niekoľkých rokoch, v roku 1998 som si nakoniec, úplne zdrvený/zlomený a plný beznádeje pre tento zemský život, klakol jednej noci na kolenná a prvýkrát vo svojom živote som sa modlil k Bohu. Vyznal som svoje hriechy a svoju hriešnosť a stratenosť, vyznal som vieru v evanjelium ukrižovaného a vzkrieseného Krista a poprosil som o záchranu. A On ma skutočne zachránil. Chvála a vďaka buď Bohu za to skrze jeho Syna, Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

2. Idea: *Ako formovala vaša vieru postoj k životu a jeho zmyslu?*

Pred obrátením bolo zmyslom môjho života sebauspokojenie a sebarealizácia. Hľadal som spôsob, ako naplniť všetky svoje túžby. Chcel som život prežiť naplno a vášnivo. Stredobodom môjho života som bol ja sám. Bolo to sebecké, ale ja som to tak nevnímal. Seba samého som vnímal ako dobrého a spravodlivého človeka. Po obrátení nastala radikálna zmena. Boh zvnútra zmenil moje hodnoty a spôsob života. Aspoň sčiasťky som pochopil, čo to je žiť z Božej milosti. A novým zmyslom života sa mi stala nádej večného života a poznanie pravdy, ktorá vyslobodzuje.

3. Idea: *Mohli by ste diferencovať (rozlíšiť) inteligentný dizajn a kreacionizmus?*

Inteligentný dizajn (ID) je hnutie vedcov, ale aj myšlienkový smer, v ktorom mnohí vedci dospeli k presvedče-

niu, že všade v prírode okolo seba pozorujeme zrejmé, rukolapné, očividné známky dizajnu (konštrukcie, projektovania), či už pozeráme do mikrosvetu bunky na úrovni makromolekúl, alebo do makrosvetu v zmysle vesmíru ako celku a prírodných zákonov. Pritom podčiarkujú, že tento dizajn nie je zdanlivý, ale reálny. Spôsob, ako títo vedci dospeli k tomuto presvedčeniu, je vedecké bádanie, výskum, vedecká metóda. V oblasti makrosvetu a kozmu ich k tomuto presvedčeniu o ID privádza jemné, nepredstaviteľne precízne vyladenie (nastavenie) prírodných síl (zákonov) a vesmíru ako celku. V oblasti mikrosvetu zase prítomnosť informácie v živých organizmoch (informačné molekuly ako bielkoviny RNA, DNA) a úžasná fascinujúca neredukovateľná zložitosť v štruktúre, ale aj v procesoch vo vnútri bunky na úrovni makromolekúl.

Výsledkom ID je aj tvrdenie, že darvinistická či neodarvinistická evolúcia úplne zlyháva pri pokuse vysvetliť pôvod vesmíru a života a že je vo svetle moderných vedeckých poznatkov vedecky neudržateľná. ID nevychádza zo žiadnych náboženských predpokladov či presvedčenia. Dizajn má však neodvratný dôsledok: Kde existuje dizajn, tam existuje aj inteligentný dizajnér (konštruktér, projektant, tvorca s myslou a plánom). Tým, že ID sa obmedzuje na vedeckú metódu ako na nástroj poznávania, nedokáže dať odpoveď na otázku, kto je Dizajnér, aký je, aký má plán atď. Tieto otázky sú metafyzické (mimovedecké) či teologické. Odpoveď na ne môže dať len samotný Dizajnér, ak dal ľuďom svoje zjavenie.

Kreacionizmus a kreační vedci používajú iný prístup. Vychádzajú z náboženských predpokladov, konkrétne z biblického zjavenia. Toto východisko sa vedecky nedokazuje, prijíma sa vierou (Stvoriteľ stvoril vesmír a život tak, ako je to opísané v Božom slove). Kreacionisti robia vedecký výskum za použitia biblických predpokladov. Musíme si uvedomiť, že vedné disciplíny, ktoré sa zaoberajú dávnou minulosťou (paleovedy) a pôvodom (vesmíru, života), nie sú postavené len na empirickej vedeckej metóde, ale musia nevyhnutne pracovať aj s empiricky neoveriteľnými predpokladmi (prijímajú sa vierou a pochádzajú zo svetonázoru ako napríklad ateizmus či materializmus) a s dedukciou. Ľudstvo teda nedokáže získať spoľahlivé pravdivé poznanie o dávnej minulosti a pôvode len na základe empirického vedeckého výskumu. Dôvod je ten, že empiricky nedokážeme skúmať pôvod či dávnu minulosť, ale len **výsledky procesov** dávnej minulosti. Ako kresťania by sme teda nemali preberať od sveta sekulárne poznanie o pôvode a dávnominulých dejoch (história vesmíru a života) založené na paleovednom výskume, v ktorom sú kľúčovými predpokladmi ateizmus a materializmus. Evolúcia je chrbticou ateistického náboženstva.

4. Idea: *A teraz veľmi ťažká otázka pre veriaceho vedca: Ako je možné, že svetlo z hviezd, ktoré sú vo vesmíre vzdialené milióny až miliardy svetelných rokov, mohlo doraziť na Zem za menej ako šesť tisíc rokov, dokonca už v prvú noc existencie Adama po Stvoriteľskom týždni,*

aby nielen Abrahám, ale i Adam mohol vidieť to nespočetné množstvo hviezd odrážajúcich Božiu slávu a moc?

Toto je naozaj ťažká otázka a, žiaľ, taká, kvôli ktorej mnohí kresťania odmietli priamočiare doslovné chápanie Božieho stvorenia počas stvoriteľského týždňa a mladý vek (rádovo zhruba 6 000 rokov) Zeme a celého vesmíru. Problém spočíva v tom, že podľa súčasného vedeckého poznania je vesmír niekoľko miliárd svetelných rokov veľký a rýchlosť svetla vo vákuu je konečná. Teda ak vidíme „hviezdu“ (galaxiu), ktorá je niekoľko miliárd svetelných rokov ďaleko, potom jej svetlo k nám muselo cestovať miliardy rokov a za 6 000 rokov či dokonca jeden deň by to určite nestihlo.

Skôr ako ponúknem niektorú z možných odpovedí na tento problém z biblického pohľadu, mi najprv dovoľte dve relevantné poznámky. Rovnaký problém s konečnou rýchlosťou šírenia sa svetla (problém horizontu) má aj evolučná teória v kozmológii Veľkého tresku. Tento problém sa tam rieši procesom takzvanej inflácie (Super Veľký tresk po Veľkom tresku). Inflácia dodnes zostáva fikciou, vymysleným hypotetickým procesom, ku ktorému zatiaľ neexistuje žiadna reálna fyzika, nevie sa, čo (a prečo) infláciu naštartovalo, čo ju poháňalo a čo (a prečo) ju zastavilo. Teda problém horizontu je v kozmológii Veľkého tresku dodnes nevyriešený. Je zvláštne, že toto pre ľudí nie je dôvod, aby opustili evolučné zmýšľanie a vieru vo Veľký tresk. Ešte zvláštnejšie je, že kresťania opúšťajú vieru v stvorenie za 6 dní a mladý vesmír v prospech viery vo Veľký tresk.

Tá druhá poznámka sa týka samotného poznania pôvodu vesmíru. Už som vysvetlil, prečo empirické vedecké metódy „nedosiahnu“ do ďalej minulosti a k pôvodu vesmíru a života. Teda veda nám nedokáže dať definitívnu a zaručene pravdivú odpoveď na pôvod vesmíru. Z toho vyplýva, že v otázke pôvodu sme úplne závislí od zjavenia Božieho slova. Preto Božie slovo hovorí: *„vierou rozumieme, že sú svety (vek: svety so svojimi érami) ustrojené slovom Božím (Židom 11:3)“*. Preto aj *„viera je presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia (Židom 11:1)“*. A práve kvôli tomu hovorí Boh človeku: *„Kde si bol, keď som zakladal Zem? Oznam, akže znáš rozum (Job 38:4)“*.

Teda aj keby som nemal žiadne fyzikálne (kozmozologické, vedecké) vysvetlenie, ako Boh stvoril a urobil (zariadil/dosiahol) to, že napriek nesmiernej rozľahlosti vesmíru už Adam mohol vidieť všetky hviezdy (aj tie najvzdialenejšie na okraji vesmíru), tak to pre mňa nemôže predstavovať dôvod k tomu, aby som opúšťal doslovné chápanie Božieho slova v počiatkových kapitolách knihy Genesis, ak ma textové dôvody (správna metóda výkladu) vedú k doslovnému výkladu týchto pasáží.

A predsa v súčasnosti existuje jedno z možných zmysluplných fy-

zikálnych vysvetlení. Na konferencii „Stvorenie a súčasná veda“ v Žiline v auguste 2010 ho predstavil Prof. Dr. John Hartnett, medzinárodne uznávaný austrálsky experimentálny fyzik a kozmológ. John rozpracoval spolu s teoretickým fyzikom Moshe Carmelom novú fyzikálnu teóriu, takzvanú „kozmozologickú relativitu“. Táto teória zovšeobecňuje všeobecnú teóriu relativity a rieši v astrofyzike a kozmozológii niekoľko nevyriešených problémov bez potreby odvolať sa na hypotetickú tmavú hmotu či tmavú energiu. Keď sa táto teória uplatní na celý vesmír a namiesto východiskových predpokladov kozmozológie Veľkého tresku sa použijú biblické východiskové predpoklady (počiatkové podmienky), ako to urobil John Hartnett, výsledkom je vyriešenie problému šírenia sa svetla v mladom vesmíre.

Podrobnejšiu odpoveď môžete nájsť v online článku na <http://casopis.solias.sk/stvorenie-a-veda/svetlo-hviezd-cas-a-nova-fyzika>. Prof. Hartnett publikoval svoj prístup a riešenie k tomuto problému v knihe „Svetlo hviezd, čas a nová fyzika“ (Starlight, Time and the New Physics), ktorú si v angličtine môžete zakúpiť aj z vydavateľstva Ordo Salutis (www.ordo.sk).

22. 11. 2011

Nebesia rozprávajú slávu silného Boha, a dielo jeho rúk oznamuje obloha. Deň dňu hovorí slovo, a noc noci povedá známosť. Nieto reči ani nieto slov, aby nebolo čuť ich hlasu.

Žalm 19:2-4

Džungľa vzniku života

Niekedy pre stromy nevidíme les, téma potrebuje odstup. Čo vidíme, keď sa, obrazne povedané, rozhlíadneme z nejakého imaginárneho pahorku po rozľahlom teréne modernej biológie a biochémie? Vidíme množstvo expedícií, ktoré sa hustou džungľou tejto problematiky predierajú rôznymi cestami a s odlišnými výsledkami.

Na jednej strane sú to úspešné skupiny tých, ktorí usilovnou vedeckou prácou odkrývajú stále hlbší pohľad na neuveriteľne zložitý molekulárny základ života, ktorí ukazujú, aká je štruktúra a funkcia bielkovín (proteínov) a enzýmov, ako funguje replikácia informačných makromolekúl, o čo ide v biochémii medzibunkovej a vnútrobunkovej komunikácie a pod. Na druhej strane vidíme sporné výsledky ambiciózneho úsilia tých, ktorí sa zaoberajú otázkami vzniku a vývoja života a ktorí nás presvedčajú, že jedinou možnou cestou je teória evolúcie. Treba pripustiť (a práve k tomu je náš pahorok vhodný), že medzi týmito dvoma druhmi biologických expedícií je zásadný rozdiel.

Prvá trpezlivo zhromažďuje fakty, prehlbuje poznanie biochémie a molekulárnej biológie a umožňuje stále presnejší pohľad do molekulárneho sveta bunky, pričom k tomu pojem „evolúcia“ vôbec nepotrebuje¹. Druhá sa pokúša vybudovať – nepochybne s dobrým úmyslom – veľkolepý chrám evolučného popisu prírody, ktorý však má veľmi chatrný fundament. Základné fakty vo vzťahu k dejinám živej prírody sú totiž tieto: Nevieme, ako vzniklo živé z neživého, resp. ako vznikla živá bunka. A nevieme ani – na rozdiel od všeobecne rozšírenej mienky – ako vznik-

kali jednotlivé druhy živých organizmov. Evolúcia je napriek tomu považovaná za nepochybny fakt a pôsobivý vývojový koncept „od améby po Goetheho“ je všeobecne prijímaný ako dokázané poznanie vedy.

Na samom začiatku musela podľa týchto predstáv prebehnúť tzv. chemická evolúcia, podľa ktorej prvotná forma života vznikla spontánnymi chemickými procesmi. Že je niečo také v priamom rozpore so zásadným objavom Darwinovho súčasníka Louisa Pasteura, pritom nikoho z protagonistov evolúcie neprivádza do pomykova. Louis Pasteur urobil v roku 1862 dômyselné experimenty, ktorými vyvrátil teóriu heterogenézy, ktorá pôvod života hľadala v mŕtvej organickej hmote. Stručne povedané, šlo o presvedčenie, že život samovoľne vzniká tam, kde sú na to vhodné podmienky (napr. že larvy sa rodia z rozkladajúceho sa mäsa a pod.). Pasteur dokázal, že život sa objaví len tam, kde sú už prítomné jeho zárodky – že život vzniká len zo života. Od tohto princípu závisí existencia celej živej prírody a neexistuje z neho žiadna výnimka: „*Telesná kontinuita živého trvá od počiatku... nikdy sa neprerušila.*“² V roku 1864 predniesol Pasteur svoje výsledky pred profesorským zborom na parížskej Sorboni a dodal: „*Teória spon-*

*tánneho vzniku sa už nikdy nespamätá zo smrteľného úderu tohto jednoduchého experimentu.*⁶ A zdá sa, že sa nemýlil – napriek trvalej snahe evolucionistov o preukázanie opaku.

V období od Darwinovho vystúpenia bolo navrhnuté množstvo modelov počiatkovej chemickej formy života (koacerváty, hypercykly, mikrosféry a pod.) a vykonaný ohromný objem experimentálnej práce, ale bez výsledku. Život totiž musel vzniknúť na úrovni bunky, a to je štruktúra taká zložitá (bunečná membrána, nukleové kyseliny, enzýmy atď., všetko v dynamickej rovnováhe), že vysvetlenie jej vzniku naráža na principiálne ťažkosti. Prvá konferencia o vzniku života sa konala v roku 1967⁴, od tej doby však riešenie problému nijako nepokročilo. Pre úroveň poznania platí

i dnes rezignované vyjadrenie z roku 1979: „*Makromolekuly, ktoré vznikli kondenzáciou základných stavebných kameňov, sa nejakým spôsobom spojili, a prešli tak cez prah života.*“⁵

Zasvätený pohľad na povahu týchto problémov podáva kniha *Tajomstvo vzniku života*⁶ troch amerických autorov pod vedením Charlesa Thaxtona, ktorá ich hodnotí z odborných hľadísk chémie, termodynamiky a teórie informácie. Dr. Thaxton pôsobil v rokoch 1996 – 2001 ako hostujúci profesor na Karlovej univerzite v Prahe a v tom čase vyšla táto kniha i v češtine⁷. Z čisto chemického hľadiska autori zisťujú, že konkurenčné prostredie chemických reakcií na pradávejnej Zemi neumožňovalo systematický posun potrebným smerom a že „samotné agregáty mak-

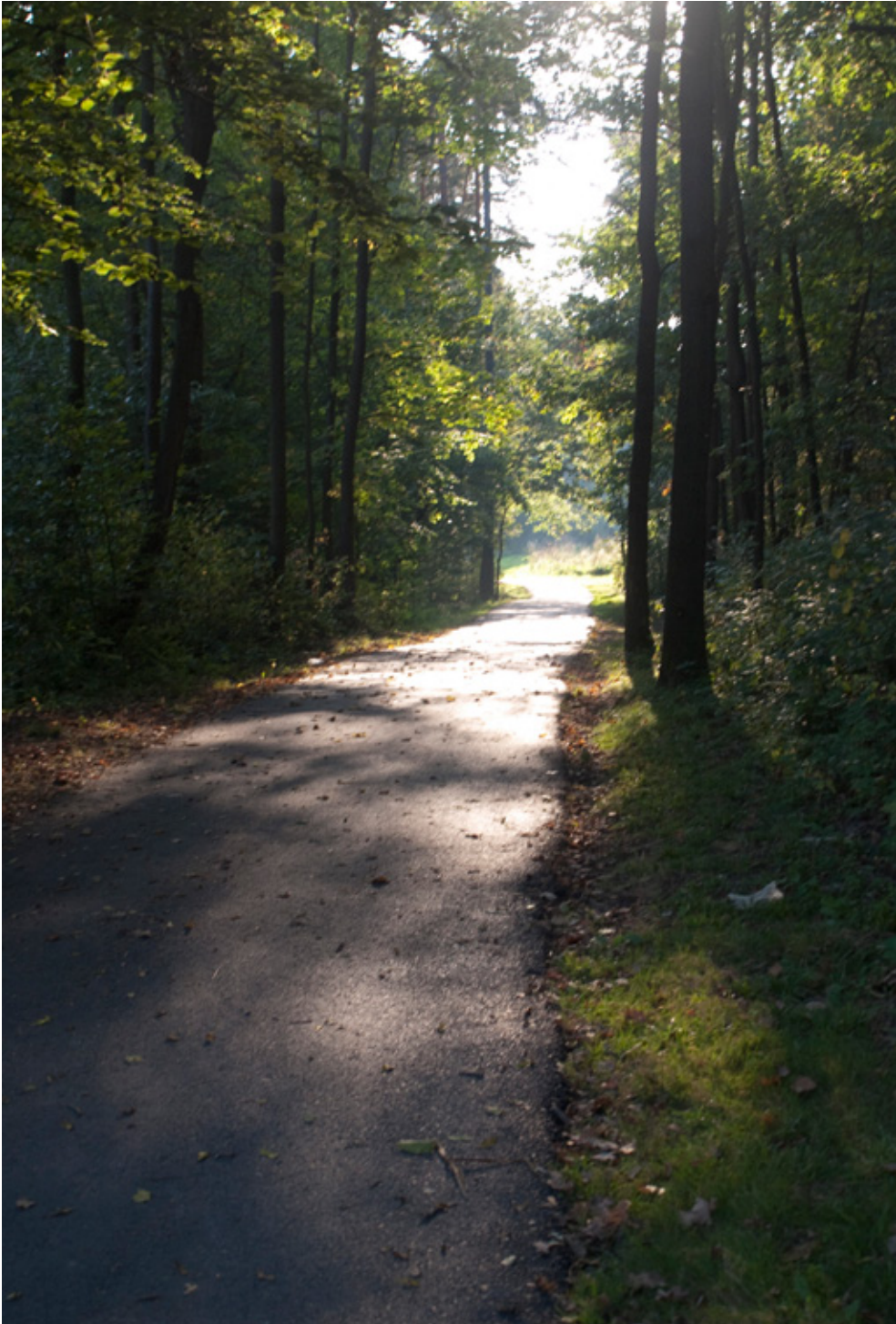
romolekul nemôžu premostiť priepasť medzi živým a neživým“. Ďalšia zásadná prekážka vyplýva z toho, že pre získanie biologickej hodnoty musia mať makromolekuly usmernenú optickú aktivitu a musia obsahovať špecifické sekvencie, ktoré sú schopné spúšťať užitočné biologické mechanizmy. Tieto sekvencie (molekulárny genetický kód) majú povahu vlozenej informácie a z termodynamického hľadiska nie je možné získať ich spontánnym chemickým procesom. Nepoznáme jednoducho žiadny organizačný princíp, ktorý by umožňoval vykonanie tzv. entropickej konfiguračnej práce, čo je jeden zo základných dôrazov knihy. *„Samotná energia na zvýšenie zložitosti alebo organizácie systému nestačí. Slon v porceláne uvoľňuje veľké množstvo energie, ale pôsobí väčšinou deštruktívne.“* Uznávaný expert v tomto odbore, profesor Dean H. Kenyon z Univerzity v San Franciscu, túto situáciu v predslove knihy komentuje týmito slovami: *„Pokiaľ nebude otázka vzniku genetickej informácie zodpovedaná, nemôžeme s istotou tvrdiť, že život vznikol prirodzenou cestou.“* Takže, zhrňujú autori monografie, „naše špekulácie na túto tému sa môžu slobod-

ne uberať mnohými rôznymi smermi“. V doslove knihy niektoré takéto smery uvádzajú (doposiaľ neznáme prírodné zákony, riadené panspermie, vonkajšia inteligentná príčina) a zaujímajú k nim stanovisko. V tejto súvislosti podávajú stručnú informáciu o povahe (metafyzi-ke) vedy ako otvorenom systéme, ktorý však má svoje limity. Základná správa knihy je jasná: chemická evolúcia na našej Zemi neprebehla, „vedecké fakty odsúvajú Darwina nabok“.

Vzniká tak zásadná otázka, či expedície z nášho úvodného porovnania, ktoré sa džungľou vzniku života pohybujú po ceste materialistického naturalizmu, majú vôbec šancu na úspech. Všetko totiž nasvedčuje tomu, že objavenie nejakého prírodného organizačného princípu, ktorý by vznik živej prírody vysvetľoval, sa nedá očakávať. Naopak sa zdá, že vedecké fakty náš pohľad obracajú úplne iným smerom – ukazujú, že pôvod života sa ukazuje byť „spojený s inteligenciou, ktorá je väčšia než naša vlastná“. Cesta džungľou tak pokračuje, rôzne smery sú tak či onak legitímne. Ktorý z nich je správny, o tom nerozhodne veľkosť ani pranie expedícií, ale realita sama.

Josef Potoček

-
- ¹⁾ pozri napr.: Robert K. Murray a kol., Harperova biochemie, 23. vydanie (2. české vydanie 1998), H & H Jinočany, 872 str. (heslo „evolúcia“ sa v registri vôbec nenachádza)
 - ²⁾ Fatima Cvrčková v rozhovore pre Respekt, č. 29/2007, s.15
 - ³⁾ R. Valery-Radot, The Life of Pasteur, 1920, s.109 (cituje Thaxton, s.21)
 - ⁴⁾ First Conference on the Origins of Life, Princeton, New Jersey, 21.- 24.5.1967
 - ⁵⁾ William Day, Genesis on Planet Earth, 1979, s.310 (cituje Thaxton, s.152)
 - ⁶⁾ Charles B.Thaxton, Walter L. Bradley, Roger L.Olsen, The Mystery of Life's Origin, Reassessing Current Theories, 2.vyd. Lewis and Stanley 1992, 228 str.
 - ⁷⁾ Charles B.Thaxton a kol., Tajemství vzniku života, Kritická analýza současných teorií, Návrat domů 2003

Desať otázok a odpovedí na tému: EVOLÚCIA a BOH

1. Kritici evolučnej teórie tvrdia, že svojou povahou nie je vedeckou teóriou, ale ideologickým konceptom (Karl Popper), pretože sa nedá sfalzifikovať. Ste presvedčený, že darvinizmus je viac ako nekompromisný filozofický naturalizmus?

Odpoveď: Darvinizmus je svojim rozsahom v súčasnosti vedúcou a všetko určujúcou myšlienkou (paradigmou) vo vede a v spoločnosti. Všetci všetko vyvíjajú, aj keď v skutočnosti vykonávajú tvorivú činnosť, napr. konštruktéri navrhnu nové originálne riešenie nejakého technického problému, ale hovorí sa, že vyvinuli nový stroj, vyvinuli nový počítač, vyvinuli novú technológiu a pod. Predstava vývoja, ako zmeny alebo niečoho nového, je hlboko implantovaná do mysle súčasného človeka a jeho myslenie prebieha podľa schémy: *niečo sa vyvinulo, alebo niekto niekde niečo vyvinul* aj keď v skutočnosti ide o tvorivú činnosť inteligencie.

Svojim obsahom *darvinizmus* (presnejšie: *neodarvinizmus* alebo *materialistická evolúcia*) je v sekulárnom svete to najrozšírenejšie učenie (filozofická konštrukcia) o vzniku sveta a vzniku života. Je to filozofický smer, ktorého základom je *naturalizmus*, podľa ktorého je príroda (materiálny svet) považovaná za jediné bytie, alebo za bytie natoľko základné, že všetky ostatné formy bytia môžu byť na ňu redukované a všetko

existujúce je možné popísať prírodnými zákonmi (špeciálne toto je *metodologický naturalizmus*). Samotné tvrdenie: „Evolučná teória nie je vedeckou teóriou, ale ideologickým konceptom“ považujem za správne a stotožňujem sa s ním rovnako ako s tvrdením: „Evolúcia je mýtus o ktorom sa tvrdí, že je to vedecký fakt bez toho, aby bol čímkoľvek podložený (potvrdený)“.

2. Richard Dawkins vo svojej knihe *Slepyí hodinár (The Blind Watchmaker)* hovorí, že „Darwin umožnil byť intelektuálne spokojným ateistom“. Myslíte si, že Darwinové dielo „O vzniku druhov prirodzeným výberom“ je naozaj strašidlom pre veriacich?

Odpoveď: Veriaci, v mojom ponímaní, je človek, ktorý uveril evanjeliu Ježiša Krista a súčasťou jeho viery je aj neochvejné presvedčenie o tom, že Biblia je neomylné a pravdivé Božie slovo. Ako tento svet prišiel do existencie, hovorí predovšetkým prvých jedenásť kapitol knihy Genezis. Takže pre biblického veriaceho (ospravedlneného vierou v Ježiša Krista a znovuzrodeného) Darwin a ani darvinizmus nie je žiadnym strašiakom. Pre neho je to len dočasnou smutnou epizódou ľudstva a najväčším prítomným klamom v ktorom sa ľudstvo (ako celok) aktuálne nachádza.

3. Darwin bol vychovávaný v nábožnej, anglikánskej rodine a uvažoval dokonca o povolání kňaza. Neskôr sa stal agnostikom a zanechal kresťanskú vieru. Myslíte si, že sa to stalo k vôli teórii, ktorú objavil?

Odpoveď: Myslím si, že poradie je obrátené. So svojou predstavou (učením) vyšiel na svet preto, že nemal žiadnu živú kresťanskú vieru.

4. Americký biológ, Asa Gray, o výskumoch Darwina prehlásil, že dokazujú „Božskú genialitu, ktorou potvrdzuje jednotu a rozmanitosť života“. Sám Darwin, ku koncu svojho života nadobudol názor, že „človek môže byť horlivým teistom aj evolucionistom“. Aký je Váš názor? Vylučuje sa viera v Boha s evolucionizmom?

Odpoveď: Úplne jednoznačne: áno! Viera v Boha Biblie, viera v Boha Abraháma, Boha Izáka a Boha Jáкова, sa nekompromisne vylučuje s evolucionizmom v akejkolvek jeho podobe a interpretácii.

5. Vrátim sa k Dawkinsovi. Pri obrane darvinizmu – v knihe Sebecký gén (The Selfish Gene) – používa zaujímavý argument. Tvrdí, že „evolučná teória je asi tak pochybná, ako teória, že sa Zem otáča okolo Slnka“. Je takáto argumentácia dostatočná pre apologetiku vývojovej teórie?

Odpoveď: Nijaká argumentácia nie je dostatočná pre apologetiku vývojovej teórie. Nijakým spôsobom nemôžete obhájiť to, čo neexistuje (alebo: čo nefunguje), čo nie je pravda – najmä

v oblasti vedy! Až do dnešných dní zástancovia evolúcie nepredložili ani jeden jediný vedecký dôkaz v jej prospech. Všetko, čo sa verejnosti predkladá, nie je nič iné ako tvrdenia typu: *evolúcia je nespochybniteľne dokázaná!* Všetko, čo sa verejnosti predkladá, sú dogmatické tvrdenia z náboženstva darvinizmu (evolúcie), ale žiaden (žiaden!) vedecký fakt svedčiaci o evolúcii života a rozmanitosti živočíšnych druhov z jedného spoločného predka nebol doteraz predložený. Niet sa však čomu diviť: Nebol predložený, pretože žiaden vedecký fakt v prospech evolúcie neexistuje! Dá sa o tom presvedčiť veľmi jednoducho: Požiadajte ktoréhokoľvek evolucionistu, nech vám taký dôkaz predloží. Ako bývalý evolucionista si dovoľujem tvrdiť, že to neurobí, lebo žiaden taký dôkaz nemá – a nemá ho preto, lebo žiaden dôkaz neexistuje. Aj samotné hore uvedené tvrdenie R. Dawkinsa o tom svedčí. To nie je žiaden argument alebo dôkaz, to je len chytristika a slovné žonglovanie. To je len nepodložené tvrdenie typické v evolučnej rétorike. Takto sú mysle ľudí vytáčané a manipulované. Podstata problémov evolúcie je v tom, že toto evolučné náboženstvo je predkladané ako vedecká teória (bez uvedenia dôkazov, ktoré by ju potvrdzovali). Toto je však zároveň aj jej pasca – chytilo sa do nej nesmierne množstvo ľudí.

6. Evolučná teória, aj vo svojej neodarvinovskej podobe, má vážnych kritikov nielen v náboženskom prostredí, ale aj v prostredí vedeckej komunity. Najčastejšie počujeme takto formulovanú výhradu: „Sme skeptickí voči tvrdeniu,

že náhodné mutácie a prirodzený výber dostačuje pre vysvetlenie komplexnosti života“. Čo si myslíte o vzniku života na Zemi? Biblická správa nespochybiteľne hovorí o Stvoriteľovi. Mohol Boh použiť evolúcia ako metódu stvorenia?

Odpoveď: Ako Boh tento svet stvoril, dal nám to jasne vedieť vo svojom slove, v Biblii. V knihe Genézis je jasne uvedené, že všetky živé tvory stvoril podľa ich druhov – teda žiadna evolúcia. Niet o čom špekulovať!

7. Zástancovia kreacionizmu tu namietajú, že ak Boh stvoril vesmír a všetko tvorstvo metódou evolúcie, potom zvolil najkrutejšiu metódu, akú si vieme predstaviť. Myslíte si, že Boh úmyselne nastolil krédo moci a práva a, že silnejší môžu porážať slabých?

Odpoveď: Toto je nekorektná otázka, lebo v nej je už podsunutá predstava a predpoklad teistickej evolúcie, že Boh naštartoval existenciu, ale potom všetko nechal bežať spôsobmi evolúcie. Je irelevantná vzhľadom na predchádzajúce otázky ankety.

8. Problém Boha, zla a darvinizmu sa v postmodernom svete javí veľmi komplexným. Možno v tomto kontexte zmierniť základné pojmy evolúcie, ako náhoda, spontánnosť, mutácie a selekcia s biblickou doktrínou o ľudskej existencii?

Odpoveď: Otázke rozumiem tak, že sa pýtate na možnosť zosúladenia evolúcie a biblickej výpovede o stvorení. Nie, nijako to nie je možné, lebo biblická výpoveď a filozofická

evolučná špekulácia sú si v úplnom diametrálnom rozpore. Také pokusy robia nejakí „náboženski“ ľudia, ale tieto dve učenia (učenie Biblie a učenie evolúcie) sú si v principiálnom protirečení. Evolúcia hovorí o náhode a Biblia hovorí o Božom pláne, zámere, cieľi. Tu sa pýtam: Veriaci má problém s vysvetlením zla a jeho pôvodu? Je nemiestne dávať dohromady svätého Boha, zlo a darvinizmus ako veľmi komplexný problém. Boh sa nemení, je rovnaký včera, dnes a naveky. Je rovnaký aj v postmodernej dobe. Rovnako ani na jeho správe o stvorení sa nič nemení a z tejto správy nie je možné nič ubrať alebo ju prekrútiť – ani v postmodernej dobe.

9. Molekulárni biológovia v ostatnom čase objavili zložité informačné molekuly a dokonalé mechanizmy (tzv. bakteriálny bičík) vo vnútri DNA a RNA molekúl, ktoré údajne bez vonkajšieho, inteligentného zásahu nemohli evolúciou vzniknúť. Čo si myslíte o koncepcii inteligentného plánu (Intelligent design)?

Odpoveď: Koncepcia inteligentného dizajnu (ID) je založená na vedeckých faktoch. Na objave zložitých a dokonalých bunecných mechanizmov (molekulárny bičík a iné mechanizmy), na objave informácii uloženej v DNA a RNA a iných vedeckých faktoch. Teda, podčiarkujem, na vedeckých faktoch! A tiež na vedomostiach o tom – a to odpovedá našej skúsenosti (vedeckej skúsenosti), že k vytvoreniu takých zložitých sústav bohatých na informácie, aké boli objavené v bunke, je

nutná plánovaná činnosť inteligencie. Analýzou objavených faktov v oblasti bunky sa v ID došlo k záveru, že vznik života nebol neriadeným procesom. A to je to, čo je veľmi dôležité! ID sa snaží pozorované vedecké fakty vysvetliť z pohľadu univerzálnej platnosti pravidla o príčine a následku. O informácii sa všeobecne prijíma (aj z pohľadu sekulárnych vedcov), že len inteligencia môže vytvoriť informáciu, že informácia nevzniká v hmote a že hmota je len nosičom informácie. Pôvod informácie je mimo hmoty. Pretože v bunke sa nachádza informácia, poukazuje to na skutočnosť, že za vznikom života stojí pôvodca tejto informácie (označuje sa ako: inteligentný činiteľ, Dizajnér a podobne). Cieľom ID je vysvetliť pôvod tejto informácie. Pritom ID zotrúva a chce stále zostať len a len na pôde vedy a interpretovať fakty len a len v rámci vedy – a to je ohraničenie a problém tohto konceptu. Kompletný svet totiž pozostáva zo sveta materiálneho a zo sveta duchovného. Oba svety treba brať dohromady ako jeden celok. Materiálny svet je bez Boha nepochopiteľný. Svet je pochopiteľný len v Bohu. Aké bude ich (ID) východisko z tohto stavu? To dnes ťažko zodpovedne predpovedať. Jedno čo dnes naisto vieme je, že Boh je pevný, nemenný, pravdivý, a také je aj jeho slovo dané ľuďom v Biblii. Vieme, že naisto môžeme Bohu a jeho slovu dôverovať a spoliehať sa naň.

Aktuálne sympatické na ID je to, že na základe analýzy vedeckých faktov nespochybniteľne poukazujú na to, že život nemohol nijako vzniknúť cestami učenia darvinizmu (prírodný výber,

náhoda, mutácie atď.). Z pohľadu ID niet čo o darvinizme debatovať – to je mŕtva, bezduchá, prázdna a nefunkčná špekulácia a mýtus. Darvinizmus nijako nedokáže vysvetliť vznik a objavenie sa informácie v molekule DNA. To bol problém aj chemickej evolúcie (a jedného z jej dvoch autorov, Dean Kenyon-a). Chemická evolúcia padla na neschopnosti dať odpoveď na túto otázku. V ID sa predkladajú vedecké argumenty svedčiace o nemožnosti a nefunkčnosti evolučného učenia.

10. *Kresťania vo všeobecnosti neprijímajú nadšene správu o tom, že Homo sapiens sa mohol vyvinúť z opice. Židovsko-kresťanská kultúra sa dogmaticky hlási k biblickej výpovedi, že prvý človek nemal menej vyvinutého predchodcu. Problém zrejme súvisí s možnosťou chemickej evolúcie. Naše deti sa o tom učia v školách. Predstava, že prvá živá bunka, ktorá vo veľmi nevhodných podmienkach sa vyvinula do proteínov s enzymatickými aktivitami sa zdá veľmi nepravdepodobnou. Ste presvedčený, že pôvodcom života bol Boh – Stvoriteľ?*

Odpoveď: Tu je uvedená veľmi zavádzajúca predohra k položenej otázke. Najprv tvrdenie, že hlásenie sa k biblickej výpovedi je dogmatizmus. Potom k tomu pripojená zahmlená zmienka o možnej chemickej evolúcii a to, že sa o tom naše deti učia v škole. Odpoveď si vyžaduje väčší priestor, lebo v tomto bode je otvorených niekoľko tém.

Áno, som nespochybniteľne presvedčený, že pôvodcom života je Boh – Boh Biblie. Je to biblická výpoveď

a preto niet o čom diskutovať: Boh stvoril tento svet a je pôvodcom (darcou!) života. To je moja viera. Biblickí veriaci nijakým spôsobom neprijímajú správu o tom, žeby sa človek z niečoho a z čohokol'vek vyvinul – teda žeby mal predchodcu. Biblickí veriaci verí a prijíma, že Boh všetko živé stvoril podľa svojho druhu a aj človek bol stvorený tak, ako je to uvedené v prvej a druhej kapitole knihy Genesis. V zmysle toho, čo je predložené v tomto bode 10, rozlišujem „kresťanov“ a Božie deti v zmysle podľa Ján 1:12–13 (alebo: „kresťanov“ a biblických veriach).

V teologickej reči sa biblické pravdy nazývajú doktrínami. Dogmami sa označujú učenia, tvrdenia a prehlásenia náboženských spoločenstiev, ktoré sa nezhodujú s biblickou pravdou (napr. dogma o nepoškvrnenom počatí a pod.). Vyhlasovať biblickú výpoveď o stvorení prvého človeka (že prvý človek nemal predchodcu) za dogmu, je nemiestne a nekompatibilné so živou vierou (vierou v živého Boha). Ani prvá ani druhá veta bodu 10 nemá miesto a opodstatnenie aj napriek tomu, že ide o anketu. Tu sú obe vety dané, prezentované a podsunuté ako postoj a ako tvrdenie.

S predstavou chemickej evolúcie prišli dvaja autori, profesori Dean H. Kenyon a G. Steinman, v knihe „*Biochemical Predestination*“ (*Biochemické predurčenie*) vydanej v roku 1969. Dean Kenyon asi 5 rokov po vyjdení tejto (aj jeho) knihy prišiel k záveru, že život nemohol vzniknúť tak, ako to oni vo svojej knihe predložili. Stručne povedané: odvolal svoje učenie o vzniku života cestou chemickej evolúcie. Jeho

otvorené vyhlásenie o nemožnosti vzniku života chemickou evolúciou je možné priamo vidieť a počuť na DVD nosiči „*Odomykanie tajomstva života*“ so slovenským dabingom (distribútor: vydavateľstvo ORDO SALUTIS, www.ordo.sk). Túto snímku odvysielala už aj Slovenská televízia.

Analýza a zdrvujúca kritika chemickej evolúcie a poukázanie o jej nemožnosti, ako cesty vzniku života, je podaná a rozpracovaná v knihe autorov Chales B. Thaxton, Walter L. Bradley, Roger L. Olson: „*The Mystery of Life's Origin*“ (*Tajemství vzniku života*), ktorá pôvodne vyšla asi v roku 1984. Vo vedeckej komunite biochemická/chemická evolúcia ako cesta vzniku života je zamietnutá už desaťročia. Je zarážajúce, že v učebniciach na rôznych stupňoch našej školskej sústavy sa evolučné učenie v rôznej podobe predkladá ako nespochybniteľne dokázané a pravdivé – tak je tomu aj s chemickou evolúciou – a pritom sú na svete už desaťročia fakty o tom, že to tak nie je. Darwinizmus dostal smrteľnú ranu *de facto* v roku 1953, kedy J. Watson a F. Crick objavili v kyseline DNA genetický kód – objavili mechanizmus uloženia a prenosu dedičnej informácie.

Je smutné, že vážení a ctihodní tejto krajiny neprekładajú svojim spoluobčanom pravdu o vedeckom poznaní, ktoré je už dostatočne dlho známe vo svete. Interpretácia vedeckých faktov sa deje spôsobom, akoby veda a biblická viera stáli proti sebe. Interpretácia faktov sa žiaľ ešte stále deje z pozície už dávno mŕtvej paradigmy darvinizmu.

Je smutné, že vážení a ctihodní tejto krajiny svojim spoluobčanom zahmlievajú pravdu evanjelia Ježiša Krista, neodkrývajú to, čo už je známe a čo sa práve odohráva na poli vedy a v pohybe spoločenského myslenia. Ludstvo si v 19. storočí podstatným

spôsobom pokazilo vzťah k Bohu práve na úrovni vedy a v mene vedy. Dnes je to ale opäť aj veda, ktorá pomáha ľuďom tento vzťah poopraviť a nájsť cestu späť k Bohu, pretože je dostatok vedeckých dôkazov, ktoré podporujú základnú vieru v Stvoriteľa.

Preto hovorí: Prebud' sa ty, kto spíš, a vstaň z mŕtvych, a bude ti svietiť Kristus.

Efezským 5:14

Na otázky ankety odpovedal:
doc. RNDr. Drahoslav Vajda, CSc.

Solas, 4. mimoriadne číslo, 8 ročník, marec 2015

Časopis *Solas* vydáva občianske združenie Solas, Smreková 11, 010 07 Žilina 7. IČO: 42064619. Je evidovaný ministerstvom kultúry SR pod číslom EV 22/08.

Vychádza štyrikrát do roka.

Je nepredajný. Odberateľom ho zasielame bezplatne.

4. mimoriadne číslo vyšlo 10. marca 2015 v náklade: 2 690 ks

Tlač: Alfa print, s.r.o. Martin; www.alfaprint.sk

Žiadosti o zaradenie do zoznamu odberateľov pošlite na poštovú alebo e-mailovú adresu redakcie.

Dobrovoľné finančné príspevky a dary môžete posilať na účty:

Z územia Slovenska a zo zahraničia: VÚB Žilina, číslo účtu:
SK08 0200 0000 0024 8691 6455,

SWIFT: SUBASKBX; VÚB, Mlynské nivy 1, SK 829 90 Bratislava 25, Slovakia.

Z Českej republiky: Poštovní spořitelna, číslo účtu: 247761864/0300

Fotografie: Redakcia *Solas*.

Zodpovedný redaktor: Drahoslav Vajda

Adresa redakcie: Redakcia *Solas*, P.O.Box 76, 010 07 Žilina 7

Tel.: 0948 444 155;

e-mail: redakcia.solas@solas.sk

www.solas.sk; casopis.solas.sk; blog.solas.sk

ISSN 1337-883X

SOLA SCRIPTURA
SOLUS CHRISTUS
SOLA GRATIA
SOLA FIDE
SOLI DEO GLORIA

Solas

*Velebné, nádherné je jeho dielo
a jeho spravodlivosť trvá naveky.*

Žal. Žalm 111:3 AV)

Jedine Bohu patří sláva

Časopis Solas je, alebo sa môže stať, aj Vaším časopisom.
Čítajte a rozširujte ho. Prispievajte svojimi článkami, svojím svedectvom.
Podporujte ho modlitebne, podporujte ho finančne.

www.solas.sk